

Crăciun, Crăciun îndoliat

datinile cte le au rociunul cred că a avut pătatea de înțeles și cea mai de necuprins. Crăciunul — mulți, pe furis, l-am trăit drile nestinse ale cind în jurul bra-minunam de cetina esnic verde hotărînd n poala lui de jumă-șosat, de jumătate cu- de fericirea întâlnirii răciun cel cu o uria- albă și — căciulă tu- blindam, colindam, o e. înfioratele colinde din gură precacinsti- rni, venite pînă în

pragurile copilăriei celei nehă- răzie grijiilor de nici un fel. Afară ninge, în casă du- dia focul. Și se făcea că în preajmă trosneau pietrele, iar în casă nucile, părinți închi- nau dimpreună cu rudele și vecinii bocale cu vin, gustînd din cîrnați și caltaboși cu o zi—două doar mai înainte lă- cuți la o îmbelsugată tăiere de porc. Da, da, îmi amintesc bine de crăciunul anilor co- pulariei mele! Erau viscole mari atunci de nu-ți venea să alungi nici pisica din casă, erau viscole mari și-n vremea ce vremuia peste noi. Acum, acum, Crăciunul, primul Cră- cun ce nu-l mai trăim pe fu-

ris de-atita amar de timp a venit încă din ajun cu soare. Poate tot soare — soarele cel dulce și iubit al oamenilor — va fi și-n marea zi de praznic stînt, caldul și blîndul soare atît de dorit și de rîvnit! Cu glas mare a venit și Colinda, auziți? — O, ce veste minuna- tă / De la Villaem s-arată...

Să răsune! Să răsune tare și limpede și de nelvins din piepturile și gurile noastre, toate, deși e trist, e îndoliat Crăciunul nostru astăzi. L-a îndoliat tiranul. Cel mai odios al istoriei românești!

CĂTĂLIN IONUȚĂȘ

Vigilență I

E seară de Crăciun cînd scriem aceste rînduri. Veni-vor și alte seri mult așteptate de tradițională sărbătoare romă- nească cum n-au mai fost de multă vreme pe la noi. Dar să nu uităm că e nevoie încă de a fi trezi, vigilenți, pen- tru a ne apăra viața și bunu- rile noastre ale tuturor de fu- ria muribunzilor teroriști de toate solurile.

Cinste vouă Vasile Mirică, Iosif Rista, Ioan Unchiteanu, Iosif Ponyari, Radu Simion, Ol- teanu Dan (fiul și tatăl) și vouă mulți, mulți alții care la po- dul spre Aradul Nou, pe Calea

Romanilor, la Piața Romană (și-n alte zone ale Aradului) cu demnitate și fermitate, cu mult bun simț și respect țar vigilenți ați făcut din zorii zi- lei de ieri, 24 decembrie, un filtru viu prin care nimeni n-a putut să treacă fără a fi con- trolat.

E necesar să fim — repăt — vigilenți, pentru că teroriștii n-au nici un Dumnezeu și du- pă cită... conștiință ceausistă au sint în stare să transforme (de altfel au și transformat) aceas- tă minunată sărbătoare în- tr-un Crăciun însingărat.

CONSTANTIN SIMION

Fratelui român!

sînt român ce viața ti-al jertit, altarul patriei adevărate, 24-de-ani te-al chinut și gemut și ai strigat după dreptate,

care te-l văzut în drepturi nîmicit banda celor ce țineau puterea, în sîrșit, declara deschis t liber! Sint român! Asta mi-e vrerea

care te-al văzut de-atîtea ori hennunchiat în lipsuri și umiltoțe lă-ți fruntea sus, tu, demn popor a de azi e rezultatul puternicel credințe.

FĂRCAȘ VICTORIA MARIA profesoară (casnică), Pasaj Mi- călaca, bl. 28, et. 1, ap. 4, Arad

Vremea... MASAJULUI!...

... M-am tot întrebat și mă întreb, iar răspunsul nicicum nu mă satisface pentru că în acest caz nu există și nu po- te exista un răspuns plauzibil; cît de cît scuzabil: cine l-a îngăduit și-n virtutea căror legi scrise și nescrise ale acestei sînt pămînt românesc și-a per- mis să-l pingărească cu singele propriului său popor, al cărui... cel mai urît fiu a fost?

Da, ne-a obligat să mințim: da, ne-a umilit pînă aproape de depersonalizare prin acollții lui mai sus sau mai jos puși. Da, ne-a ingenunchiat cu pe- depse ce, uneori ne-au adus în pragul disperării pentru o sin- gură... literă greșită, firește, fără de voie. Cînd se va scrie istoria acestor peste două de- cenii de crîncenă tiranie — în

care nu o dată ne-am bleste- mat pînă și pasiunea de-o via- tă de-a scrie — poate cineva își va mai aduce aminte de episodul — hazliu în felul său și care, la vremea lui, a mai descrețit frunțile triste și ini- mile calde ale arădenilor — în care, în fostul cotidian „Fla- căra roșie” a apărut, într-un titlu de pe-a patra, în loc de „schimb de mesaje”... „schimb de masaj”. Da, e adevărat, totul a trecut, dar pentru mo- dul în care am fost tratați, epi- sodul de a-l... jigni, vezi doam- ne, pe știți dumneavoastră ci- ne, cu greu se poate uita.

E drept, să lăsăm acum a- ceste amintiri, căci acum a ve- nit ceasul adevăratului, drep- tului... „MASAJ” pe care po-

porul trebuie să-l aplice țî- nului, ucigașului, trădătorului și vinzătorului de țară al că- rui nume nici condeiu nu măi vrea să-l aștearnă de-atîta sclrbă. Prea mult a suferit hîr- tia de sub condeiu meu pen- tru a mai putea să-ndure și- această pingărire.

Este a treia zi din altă de mult dorită, noua și sînta li- bertate românească cînd scriu aceste rînduri. Dar cum știu că avem altă și altă de fă- cut pentru a instaura ordine, dar adevărată ordine în dezor- dina lăsată moștenire de un clan odios, închel bucuos că ne regăsim de Crăciunul lui '89 ca oameni, dar adevărați oameni.

CONSTANTIN SIMION

Am mințit destul...

să exprimi în cuvîn- ra extraordinară, că, patriotică trăită e zile de întregul as, de întreaga țară, de mii de oameni e bucurie, îmbrățișin- cii, oameni pentru ani de zile de umi- re au fost supuși au fîrșit clopotele liber- emnității umane.

in aceste zile isto- rabile, de adevăra- națională, alături de il noștri care, prin prin credința nestră- puterea forței uni- tribuit la alungarea țor și a unui regim -a identificat — așa ovedit-o din plin și evenimente de la Ti- din alte localități — ele poporului.

azetar, am fost obli- c primii pași în a- moasă și nobilă pro- ind, scriind — ca u probleme de agri- multe neadevăruri

despre o clasă socială care a constituit dintotdeauna „talpa țării”, despre așa-zisele ade- ziuni la multe măsuri luate nu în favoarea ci în detrimentul țărănimii, despre producții crescute artificial pînă la nive- luri „record” și alte asemenea fantasmagorii servind exclusiv desântatului cult al personali- tății coruptului dictator. Con- știința însă mi-a rămas — și ne-a rămas, tuturor celor din presa arădeană — trează. Iată de ce în aceste zile istorice, cînd în față ni se deschide perspectiva unei prese cu adevărat libere, democratice, vă asigurăm, dragi lucrători ai ogoarelor, locuitori ai satelor, că în ziua ce poartă acum un nume-simbol, condeiu nostru va fi pus număi și numai în slujba adevărului, al reflectă- rii necenzurate și nemachiato a vieții și muncii, a probleme- lor reale din lumea satului arădean, a satului românesc în general.

MIRCEA CONTRAȘ

TELEX • TELEX

• TEHERAN 24 (Agerpres). — „Ettela” at”, cotidian care apa- re la Teheran, a criticat Ministe- rul de Externe iranian pentru că l-a invitat pe Ceausescu la „masa de adio”, înainte ca a- celsa să fie răsturnat. Ziarul,

potrivit agenției IRNA, citată de Taniug, a cerut ministeru- lui să explice de ce a accep- tat ca Ceausescu să vină la Teheran „atita timp cît nu era greu de ghicit că el va fi în- lăturat de la putere”.

Știrile de la radoul mașinii ascultate cu suilețul la gu- ră. Fotografie de MARCEL CANCIU

Adevărata prietenie

Nesters din memoria poporū- lui nostru este singele vărsat în anii 1944 și 1945, atît pentru libertatea noastră cît și pentru eliberarea popoarelor prietene din Ungaria și Cehoslovacia. Nestearsă este, de asemenea, figura alienatului ce răspunde la numele de Adolf Hitler, de- cianșatorului masacrului din timpul celei de-a doua confli- grații mondiale.

Acestui Hitler, care a făcut ca pe parcursul Europei sin- gele vărsat să se amestece în cantități impresionante, indife- rent de naționalitățile comba- tanților, acestei fiare antrō- pofagă i se adaugă în fețe oprobriului întregii lumi un alt nume, nume mult-cîntat (de nevoie) pînă nu demult Nicolae Ceausescu.

Iată că popoarele prietene, din întreaga lume, fec ca as- tăzi, încă o dată, dar în modl cel mai pașnic și uman, sin- gele mai multor nații să se amestece cu cel al românilor.

Donățiile în singe, medica- mentele, aparatura medicală trimise de peste hotare sint încă o dovadă a prieteniei ade- vărate, nu impuse, ce poate sălășli între popoare, credința într-o Europă înfrățită, liberă.

RAMONA BĂLUȚESCU, elevă, Liceul Miron Constantinescu

Trăiască România liberă!

Să ne dorim sărbători liniștite și demne de Crăciun!